

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 028992 18 U
Sarajevo, 16.01.2020.godine.

URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI BIH
Ul. Dubrovačka broj 6.
71000 Sarajevo

BOSNA I HERCEGOVINA	
SARAJEVO	
16.01.2020	
Uf 01-13-1-13	18

U prilogu dopisa dostavljamo Vam 2x presudu ovog suda broj: S1 3 U 028992 18 U od 10.01.2020. godine i vaš spis.

Prilog: kao u tekstu

SUDIJA
Branimir Orašanić

Branimir Orašanić

**Sud Bosne i Hercegovine
Sud Bosne i Hercegovine**

Broj: S1 3 U 028992 18 U
Sarajevo, 10.01.2020.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Branimira Orašanina i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužioca LALA I LAČO d.o.o. Bijeljina, zastupan po punomoćnicima Matić Milanu, Krsmanović Veranu i Čeklić Nikoli advokatima iz Bijeljine, ulica Miloša Crnjanskog 1/I, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-240-7/18 od 29.05.2018. godine tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 10.01.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem broj i datum naveden u uvodu, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Tendersku dokumentaciju, ugovornog organa služba za zajedničke poslove institucija Bosne i Hercegovine, u postupku javne nabavke ugostiteljskog šećera.

Protiv ovog rješenja podnosi tužbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povreda pravila postupka kao i zbog pogrešne primjene Zakona o javnim nabavkama BiH. Navodi da je ugovorni organ tražio pakovanje ugostiteljskog šećera sa grafičkim dizajnom ugovornog organa pri tome ugovorni organ ne daje podatke o grafičkom dizajnu što tendersku dokumentaciju čini suprotnom članu 53. Zakona o javnim nabavkama. Ističe da je takvim postupanjem ugovornog organa nametnuto ponuđaču dodatnu obavezu u vidu troškova pripreme i štampanja takvih kesica. Ističe da je tuženi povrijedio pravila postupka jer nije odlučio o svim zahtjevima postavljenim u žalbi, odnosno nije odlučio o zahtjevu za naknadu troškova postupka, te je povrijedio pravila postupka na način da izjašnjenje ugovornog organa koje se odnosi na ostale ponuđače nije dostavio tužitelju na izjašnjenje. Ističe da iz navednog proizilazi da ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji nije dao dovoljno informacija koje su ponuđačima dovoljne za pripremu ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi pa stoga tuženi nije pravilno i potpuno

utvrdio činjenično stanje to predlaže da sud uvaži tužbu i poništi osporeno rješenje kao nezakonito te tužitelju nadoknadi troškove postupka.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predlažio da se tužba odbije u cjelosti, ostajući kod razloga datih u osporenom aktu.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Ured za razmatranje žalbi BiH je osporenim aktom odbio kao neosnovanu žalbu tužitelja izjavljena na Tendersku dokumentaciju, ugovornog organa služba za zajedničke poslove institucija BiH, u postupku javne nabavke ugostiteljskog šećera. Osporena odluka zasniva se na zaključku da su tenderskom dokumentacijom uslovi postavljeni jasno i da su svi kandidati bili u ravniopravnom položaju te da nisu imali nejasnoća i nedumica prilikom izrade kalkulacije i pripremanja ponuda.

Cijeneći pravilnost i zakonitost osporenog rješenja ovaj sud je našao da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona.

Iz podataka u spisu slijedi da je ugovorni organ tenderskom dokumentacijom, odnosno tehničkom specifikacijom propisao uslove koje ponuđači moraju ispuniti da bi njihova ponuda bila kvalifikovana u postupku javne nabavke ugostiteljskog šećera, te da je više ponuđača preuzelo tendersku dokumentaciju i da niko od potencijalnih ponuđača, izuzev tužitelja, nisu iskazali stav o nemogućnosti ostavriavanja postavljenih zahtjeva te su svi ponuđači mogli u obarscu za cijenu ponude iskazati troškove .

Zakonom o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“, broj 39/14) uređuje se sistem javnih nabavki u Bosni i Hercegovini, utvrđuju pravila za postupke javnih nabavki i to na način da se definiraju prava, dužnosti, odgovornosti i pravna zaštita učesnika u postupku javne nabavke. Odredbom člana 53. citiranog zakona propisano je da je ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima i da u tenderskoj dokumentaciji daje potpune informacije o uvjetima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za sudjelovanje, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

Iz podataka u spisu predmeta proizilazi da je ugovorni organ postavio uslove tenderske dokumentacije na način da je propisao nabavku ugostiteljskog šećera, određene gramaže u kesicama grafičkog dizajana ugovornog organa, te je ostvljano ponuđačima da na osnovu takvog opisa formiraju svoje cijene i ponude. Kako po nalaženju ovog Vijeća niko od ponuđača nije tražio pojašnjenje tenderske dokumnacije pa ni sam tužitelj, to je po nalaženju ovog Vijeća pravilan zaključak tuženog organa da je tenderska dokumentacija sačinjena na stvarno konkurentskoj osnovi, zbog čega je u osporenom rješenju činjenično stanje pravilno utvrđeno a zbog čega je, na koncu, pravilno primijenjen i Zakon o javnim nabavkama.

Tuženi organ je u skladu sa osnovnim principima Zakona o javnim nabavkama pravilno ispitao da li je ugovorni organ pravilno proveo postupak javne nabavke i da li su uslovi tenderske dokumentacije propisani na nediskriminatorskoj osnovi i ravnopravnim tretmanom prema svim ponuđačima. U obrazloženju rješenja navedene su okolnosti na osnovu kojih je provostepeni organ utvrdio odlučne činjenice koje se odnose na mogućnost svih ponuđača da ispune uslove iz tenderske dokumentacije. Navodima tužitelja u tužbi nije doveden u sumnju zaključak ugovornog organa u tom pravcu, jer tužitelj u tužbi ne navodi bilo kakav dokaz na okolnost da nije mogao ispuniti uslov, i kalkulisati cijenu na osnovu tih troškova. Stoga i po mišljenju ovoga suda nije bilo pogrešne primjene materijalnog prava na štetu tužitelja.

Ovo sudsko vijeće ukazuje da je odredbom člana 56. Zakona o javnim nabavkama propisano je da ponudjači mogu tražiti pojašnjenje tenderske dokumentacije, da to pojašnjenje moraju zatražiti blagovremeno, najkasnije 10 dana prije isteka roka za podnošenja zahtjeva i ponuda. To znači, da je tužitelj mogao tražiti i pojašnjenje ugovornog organa u smislu uslova koji se donose na postavljene uslove predmeta nabavke.

Prigovor tužitelja da je ugovorni organa počinio povredu postupka jer nije odlučio o troškovima je neosnova iz razloga što je odredbama člana 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16), propisano da kada u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi *opravdane* troškove, koji su toj stranci nastali učestvovanjem u postupku. Kako u konkretnom slučaju tužitelj nije uspio u postupku to nije ni imao pravo na naknadu troškova postupka.

U odnosu na prigovor tužitelja da je tuženi kao dokaze uzeo izjašnjenja ostalih potencijalnih ponuđača bez da je ista izjašnjenja dostavio tužitelju na očitovanje, ovo sudsko vijeće isti cijeni neosnovan iz razloga što su navedna izjašnjenja sastavni dio izjašnjenja na žalbu ugovornog organa, a ne posebni ili nakandi dokazi u upravnom postupku.

U skladu sa navedenim i obzirom da su u osporenom rješenju sadržani valjani razlozi o činjenicama, koje razloge u cijelosti uvažava i Sud, te obzirom da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrdjenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka koji je prethodio donošenju pobijanog konačnog upravnog akta i pravilnoj primjeni zakona, to je tužba tužitelja neosnovana, pa je u smislu odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH odlučeno kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

